

... זיון של רבי אלימלך. זיון אין דברי תורה לפرشת ויקהן שבה על פי

קברו הקדוש

רבים דבאים היו נהגים לעלות ולהשתתח על קברו של הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק ולבקש ולהתפלל בעת צרה. כאשר שאלו את האדמו"ר רבי שלמה מרדומסק ביעל "תפארת שלמה" זיע"א "מה טעם הולך הוא לקברו של רבי אלימלך דוקא"? השיב ואמרה: "זה המבין מה טעם עושים הילולא על קברו של התנא האלוקי רבי שמיעון בר יוחאי דוקא ולא על קברי תנאים אחרים, בין גם מה טעם הולך אני לקברו של הרבי ר' אלימלך דוקא ולא לקבורותיהם של צדיקים אחרים..."

כאשר ביקר מרכז החדשוי הרויים בغالיציה, נסע פעם אל קברו של הרבי ר' אלימלך זיע"א מליז'ענסק. לאחר מכן אמר כי היה רוצה מאד לפגוש יהודי שהכיר עד את הרבי ר' אלימלך זיע"א. הביאו אליו יהודי זקן בשם ר' משה מרדימשלא, והגיד מרכז החדשויים: "לא הייתם צריכים לומר לי, שכון על פניו רואים כי זכה להכיר את הרבי ר' אלימלך"...

על קדושתו וקדושת קברו מסופר מעשה פלא, שתואר ע"י אדם שנכח בשעת מעשה. בעת והמלכמת האחרונה באירופה נכנסו הגרמנים ימ"ש ליזענסק, הם חיפשו מטמוניות אצל התושבים ואולם לא מצאו. ניגשו אפוא לבית הקברות, ושם מצאו את האוהל הקדוש של הרבי ר' אלימלך. הם חשבו כי בתוך הקבר טמן היהודים את כל כספם זהבם, ע"כ ציוו על היהודים כי יחפרו בקבר. היהודים, שדרעדו מקדושת הצדיק לא ابو לחפור בקבר. ניגשו הגרמנים אל שומר בית הקברות, שהיה גוי, וציוו עליו שיחפור בקבר. אולם, גם הוא סייר בכל תוקר לחפור. ניגשו איפוא הגרמנים עצם והחלו לחפור. הם חפרו, עד שהגיעו אל הארון עצמו. הארון היה שלם, על אף שעברו במאה חמישים וחמש שנים מעת הסתקותו של הצדיק. הם פתחו את הארון, ואז נחרדו למראה עיניהם – הרבי ר' אלימלך שכב באדרון כאילו אף זה עתדי בן בו, כשבלו אומר כבוד והדר ובמראה בפני מלאך אלוקים... הגרמנים נחרדו ונמלטו מן המקום,

כשהם משאורים בחים את כל האנשים היהודים שעמדו מסביב בעת החפירה. וכבוד זה נמצא כתוב גם בספר "סיפורי חסידים" עה"ת בסוף, בשינוי גדול, הנורשה המובהקת כאן נמסרה ע"י איש מתחשי לייזענסק שעמדו או ביום החפירה אמר מעשה מאיש שהיה נוכח ליד הקבר בעת החפירה).

בתוך האוהל מצאו גם את תפילתו המינוחדת של הרבי ר' אלימלך ז"ע. תפילה זו תורגמה לשפת האידיש ע"י הסבא קדישא מרודושין, למען תוכלנה גם הושם להתפלל בה. גם הגאון רבי אלעזר פאפו בעמיה"ס "פלא יועץ" כלל תפילה זו בסדר התפילה שלו "בית תפילה".

התפילה מתחולקת לשלושה חלקים. החלק הראשון הינו תפילה ובקשה מאת הקב"ה כי לא יהיה לנו ממחבות ירות בעת התפילה. החלק השני הינו בקשה כי הקב"ה יקבל את תפילותינו. והחלק השלישי הינו תפילה ובקשה כי לא נגע איש ברעהו וכי לא נצד איש לחבירו, כפי שmobא שם "...תן לבנו שנוראה כל אחד מעלה חברינו ולא חסرونם"... – שכן, זאת הייתה עיקר עבדתו של הרה"ק רבי אלימלך ז"ע על אדמות.

על צדוקתו מביא גם הרה"ק רבי קלונימוס קלמן בעל "מאור ושם" בספריו זה בפרשת כי יצא זו"ל: "וְכָנְרָאֵינוּ לְאַדוֹמוֹרֶרֶת הַקָּדוֹשׁ רַשְׁכָּבָה מָוֵה אַלִימָלֶךְ".

